

Roz – Un caleidoscop

Am visat mereu la o cameră roz de fetiță: un pat cu baldachin, dantelă albă, un vis roz, dulce ca zahărul, în care voiam să mă cufund. În loc de asta: camera mea era o cameră funcțională de după război, foarte mică, ceea ce însemna: un pat pliant, o masă pliantă, un birou pliant. Culori: maro și „Westermann-roșu” — un roșu-marونیu stins, pe care încă îl urăsc și astăzi.

Roz, prima încercare

Mama îmi cumpără o rochie roz, la insistențele mele, din material sintetic, e țeapănă și puțin aspră, dar asta nu o face cu nimic mai puțin frumoasă. O iau cu mândrie cu mine când îmi vizitez tatăl. Vreau să fiu prințesa lui! Ce lucru groaznic ți-a cumpărat mama ta acolo? mă întreabă tata când mă vede. Rușinată, ascund rochia la fundul valizei și nu o mai port niciodată. Pare că ceva nu e în regulă cu ea — nu știu ce anume. Am 8 ani.

Roz, a doua încercare

Sunt îndrăgostită, iar Conrad m-a invitat la balul de absolvire. Îmi cumpăr un vis moale, roz, de rochie — roz brodat cu flori albe — și cu săptămâni înainte atârnă deja pe dulapul meu roșu-închis — în pat noaptea, în pat dimineața, mă visez în această rochie, în bal, e o promisiune fără suflare, șoptită, atârnând acolo pe dulapul meu. Cu o săptămână înainte de bal, primesc o scrisoare de la Conrad. Foarte delicată — o scrisoare cu chenar negru. O deschid neliniștită — e o dezinviție la bal — a cunoscut o altă fată. Și din nou: visul roz s-a terminat.

Roz, a treia încercare

Am 63 de ani și sunt îndrăgostită. Prietena mea și cu mine facem o mică excursie în Harz. La Osterode, văd o bluză roz într-o vitrină. Un roz răcoros — mă reped în magazin, minunat, bluza mi se potrivește! Prietena mea dă ochii peste cap. La Bad Sachsa, atârnă un sutien în fața unui magazin de lenjerie — în dungii roșu-închis/roz. Mă reped din nou în magazin — sutienul mi se potrivește — minunat! Nu mai plec niciodată în excursie cu tine dacă tot continuă așa, mârâie prietena mea. Concluzie: Nu renunța niciodată. Succes. Cu roz sau în ciuda lui. Mesajul a ajuns la destinație. Gabriele Ziegler, 25.2.2

(Această proză a fost scrisă în cadrul unui grup de scriere biografică, găzduit de FAGö)

